

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3453/2023. (X. 25.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Miskolci Törvényszék 1.Pkf.20.892/2022/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Miskolci Törvényszék 1.Pkf.20.892/2022/2. számú végzése ellen az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése sérelmére hivatkozással.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege a rendelkezésre bocsátott bírósági döntésekben írtak szerint a következőképpen foglalható össze.
- [3] 3. Az indítványozó az 5.P.20.083/2018/10. számú bírósági ítéletben foglalt kapcsolattartási időn kívül rendszeresen kapcsolattartást kezdeményezett a különélő gyermekeivel telefonon, személyesen és elektronikus formában. Emiatt a gyermekek édesanyjának kérelmére a Tiszaújvárosi Járásbíróság a 9.Pk.50.048/2021/21. számú, 2022. március 17. napján jogerőre emelkedett végzésében elrendelte a kapcsolattartásra vonatkozó 5.P.20.083/2018/10. számú bírósági ítélet végrehajtását, felhívva az indítványozót, hogy a folyamatos kapcsolattartásnak az ítéletben meghatározott időpontban és módon tegyen eleget. A gyermekek édesanyja a végzésben előírt határidőben értesítette a bíróságot, hogy a kérelmezett nem tett eleget a felhívásban foglaltaknak. A Tiszaújvárosi Járásbíróság ezt követően meghozott 6.Pk.50.041/2022/9. számú végzésében a bírósági polgári nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról, valamint egyes bírósági nemperes eljárásokról szóló 2017. évi CXVIII. törvény (a továbbiakban: Bnptv.) 22/D. § (2) bekezdés d) pontja – és a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény abban felhívott 174. § c) pontja – alapján pénzbírságot szabott ki az indítványozóval szemben. A Miskolci Törvényszék 1.Pkf.20.892/2022/2. számú másodfokú végzésével helybenhagyta az elsőfokú döntést.
- [4] 4. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát arra alapítja, hogy a bíróság döntése indokolatlan beavatkozást jelent a magán- és családi élethez való jogába [Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés]. Indokolásában kifejti, hogy a Bnptv. 22/B. § (4) bekezdése felsorolja azt a négy esetet, amely a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésének minősül. A kapcsolattartási időn kívüli kiegészítő kapcsolatfelvétel nem sorolható be egyik eset alá sem, ezért önmagában emiatt nem kérhető végrehajtás. Más ügyben más bíróság is egyértelműen erre az álláspontra helyezkedett, érvel az indítványozó, és ennek igazolására becsatolja a Budapest Környéki Törvényszék 6.Pkf.51.093/2022/5. számú másodfokú végzését. Álláspontjának alátámasztására az indítványozó rámutat végzetül a kapcsolattartás végrehajtási és távoltartási ügyek különbségére.
- [5] 5. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [6] 6. A támadott másodfokú végzést 2022. november 16-án vette át az indítványozó, az alkotmányjogi panaszt pedig 2022. november 22-én érkezett az elsőfokú bíróság, tehát az az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvannapos határidőben került előterjesztésre. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel a támadott végzéssel lezárt eljárásban kérelmezett volt – fennáll, a rendelkezésre álló rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [7] 7. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése a bírói döntések közül csak a bírósági eljárást – az ügy érdemében hozott vagy egyéb határozattal – befejező döntések ellen van helye alkotmányjogi panasznak. Ezért az Alkotmánybíróságnak jelen ügyben is vizsgálnia kellett, hogy a végrehajtási eljárásban pénzbírságot kiszabó döntés az Abtv. 27. § tárgyi hatálya alá tartozik-e.
- [8] 8. Hasonló ügyben hozott 3422/2022. (X. 21.) AB végzésében (Indokolás [11]–[15]) az Alkotmánybíróság e kérdést illetően a következőket állapította meg: „A kapcsolattartásra vonatkozó határozat végrehajtása tárgyában a bíró-

ság nemperes eljárásban végzéssel, de az ügy érdemében dönt. Ezért figyelemmel az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlatára, az ilyen bírói döntés az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal támadható [lásd például: 3067/2021. (II. 24.) AB határozat; 3066/2022. (II. 25.) AB határozat; 3067/2022. (II. 25.) AB határozat; 3068/2022. (II. 25.) AB határozat].

A jelen alkotmánybírói eljárásban támadott végzések ugyanakkor a fentiekben jelzett bírói döntések végrehajtását szolgálják, amelyek tehát nem tekinthetők az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében »az ügy érdemében hozott« döntéseknek [3239/2017. (X. 10.) AB végzés, Indokolás [11]; 3349/2017. (XII. 20.) AB végzés, Indokolás [7]; 3152/2018. (V. 7.) AB végzés, Indokolás [21]].

»A polgári peres eljárások során a bíróság bármelyik eljárási résztvevő tekintetében – Pp. vonatkozó rendelkezései szerint – pénzbírságot kiszabó végzést hozhat, az eljárás folyamán akár többször is. E végzések az eljárást érdemben nem fejezik be. A polgári perben a rendfenntartás körében, a mulasztás jogkövetkezményeként vagy más okból hozott pénzbírság megfizetésére kötelező, azaz eljárási kérdésben döntő végzések joghatásaként a bírósági eljárás (vagy annak valamely szakasza) nem befejeződik be. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság – következetes gyakorlatával összhangban – megállapította, hogy az indítványozók által támadott végzések nem felelnek meg az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott feltételnek, ezért azok érdemi vizsgálatára nem kerülhet sor« [3091/2020. (IV. 23.) AB végzés, Indokolás [51]].

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó kötelezettségét gyermeke különélő szülővel való kapcsolattartására vonatkozóan nem a jelen panasszal támadott végzések határozták meg, vagyis a bíróság nem a felügyeleti jogot gyakorló szülő felróhatóságáról döntött, nem érintette a gyermek és a különélő szülő alapjogi rangra emelt kapcsolattartáshoz való jogát. A PKKB és a Fővárosi Törvényszék a Bnptv. által biztosított hatáskörében eljárva az indítványozó mulasztásának jogkövetkezményét vonta le: pénzbírság megfizetésére kötelezte. A nemperes eljárásban kibocsátott, pénzbírság kiszabásáról rendelkező végzések következtében az eljárás nem fejeződött be, azoknak a kapcsolattartás módjára, részleteire, vagyis az indítványozóra vonatkozó kötelezettségekre nincs hatása.

Ezért a nemperes eljárásban pénzbírságot kiszabó végzések ellen benyújtott panasz nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdésének, így érdemi vizsgálatuk nem lehetséges.» [3422/2022. (X. 21.) AB végzés, Indokolás [11]–[15]]

[9] Az Alkotmánybíróság nem látott rá módot vagy indokot, hogy fenti döntésétől eltérjen, következésképpen jelen ügyben is azt állapította meg, hogy az indítványozó végrehajtási ügyében hozott, pénzbírságot kiszabó végzés nem minősül sem érdemi, sem az eljárást befejező döntésnek, és ezért az az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján nem támadható alkotmányjogi panasszal.

[10] 5. A fentiek szerint az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. § (1) bekezdésében foglalt törvényi feltételeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2023. október 3.

*Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró*

*Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró*

Alkotmánybírói ügyszám: IV/2677/2022.

